

Farní listy 4/18

V Lipníku nad Bečvou 1. července 2018

List farností: Lipník nad Bečvou, Hlinsko, Týn nad Bečvou

VŠECHNY VĚCI VYPRÁVĚJÍ O BOHU

Každý chrám představuje přítomnost Boha Stvořitele, dárce krásy v zahradě Církve.
Každý květ je zázrakem jedinečné Boží moci, sluší se za něj děkovat a těšit se z něj.

Láska k přírodě nás učí lásce k Bohu a k bližnímu.

P. Stanislav Weigel: Řeč přírody

Pěkně zdravím všechny farníky!

Začínáme dobu prázdnin a dovolených. Mnozí někam pojedeme, což je spojeno s náročností i velkými zážitky. Proto vyprošuji všem ochranu Boží na všech cestách, rychlé anděly strážné a mnoho trpělivosti při komplikacích či rozdílných představách oproti realitě. Bůh je nám nablízku i v době odpočinku, i my ho vzývejme a prosme.

P. Stanislav

PRÁZDNINY SE SVATÝMI

Prázdninovou bránu otevírá večerní mše svatá, slavnost apoštolů Petra a Pavla, poděkování za školní rok a táborový oheň na farním dvoře. Protože čas jako by zrychloval své tempo, je na nás, abychom z těch milých letních chvil nic neztratili ani nepromarnili. Průvodců těmi dny jsme z kalendáře vybrali hojně, oni povedou, dáme-li se vést, každou stezičkou Boží přítomnosti. Potřebujeme jen vnímavé smysly – zrak, sluch, čich, hmat i chuť – i srdce, dary Ducha Svatého.

3. července: SV. APOŠTOL TOMÁŠ

Jsme na začátku prázdninové cesty. Svatý Tomáš řekl Pánu Ježíši: Pane, nevíme, kam jdeš. Jak můžeme znát cestu? Ježíš mu odpověděl: Já jsem cesta, pravda a život.

4. července: SV. PROKOP

Svatý Prokop se narodil kolem roku 970 v Chotouni u Českého Brodu. „Bůh ho vedl do ticha samoty a mluvil k jeho srdci.“ Svatý Prokop byl prvním opatem Sázavského

kláštera. Žil v době, kdy na hranici barbarského pohanství a křesťanství byly kladeny základní kameny a určovány rozměry naší kulturnosti, je totiž jejich spoluzakladatelem a ochráncem. Prokop žije v našich představách především jako orač. Jako muž, který bojuje s pralesem o půdu, „který i skály oral na úrodnou zemi“. Není jen náhodnou asociací, že tak jako u základů české státnosti v postavě Přemysla i u základů samostatnosti kulturní stojí orač. Orač je totiž úzce spojen se zemí, na níž stojí, z níž vlastně vyrůstá, která je jeho osudem, kolébkou i hrobem. Orač nestojí na zemi trpně. V potu a námaze ji obrací, zraňuje a zúrodňuje. Prokop začíná svou duchovní cestu v jeskyni bojem s ďáblem. Jeskyně, to je brána do nitra země, do jejích sil. Když v cestě za hledáním dokonalosti sama sebe dojde Prokop k jeskyni, k bráně své země, musí se utkat s ďáblem, který panuje nad jejími silami. Přemožením ďábla opanuje veškerou sílu země Prokop. V lidovém podání dokonce ďábla zapřáhne do pluhu. Prokop chrání národ svým pozitivním, sebevědomým nepoplatným partnerstvím s kýmkoliv v Evropě a ve světě. Chrání tuto zemi svým pevným postojem a pevným uchopením skutečnosti, kterou

pozorujeme na oráči pracujícím v tvrdé zemi.

Petr Piňha: Čechy a jejich svatí

5. července: DEN SLOVANSKÝCH VĚROZVĚSTŮ

19. ročník Dnů dobré vůle: 4.–5. červenec

Všichni dobře víme, že příchodu svatých Cyrila a Metoděje předcházela podnět, který vyšel z našeho prostředí. Vyšel z upřímné touhy poučit se a poznat pravdu nového, křesťanského učení. Jak víme, Bůh této touze požehnal a pozvání věrozvěstů velkomoravským vládcem Rostislavem se stalo dějinným zlomem, po němž se začaly dít velké a doslova dějinnotvorné věci.

Z předmluvy biskupa Josefa Hrdličky ke knize Petra Piňhy: Slyšte slovo

Na koncertu Večera lidí dobré vůle se bude promítat příběh života kardinála Josefa Berana. Během večera budou vyhlášeny výsledky 13. ročníku výtvarné soutěže Cestou dvou bratří, vernisáž proběhne 4. července na Stojanově gymnáziu. Připomínáme témata soutěže, která by mohla zpestřit prázdninové dny. Pro děti od 3 let a

děti 1. až 3. tříd zadání vycházelo z epizody: Kliment sebe a své společníky zachránil před žízní, když našel vodu v místě, kde ji předtím hledalo jehňátko. Nakresli, jak Kliment našel vodu. Druhé téma: Když Cyril a Metoděj našli ostatky papeže Klimenta, měli velkou radost. Nakresli, co ti dělá v životě radost. Děti 4. a 5. tříd: Nakresli, jak Cyril a Metoděj hledali ostatky sv. Klimenta. DĚTI, jestli si uděláte z některých prázdninových dní nebo chvil i chvíle malířské a kreslířské, přineste své kresby ukázat po prázdninách na mši svatou, kdy se budou žehnat aktovky.

11. července: SVATÝ BENEDIKT – PATRON EVROPY

Narodil se kolem roku 480 v Nursii ve střední Itálii jako dvojčec sestry Scholastiky. Papež Pavel VI. ho v roce 1964 prohlásil za patrona Evropy. Založil klášter na Monte Cassinu ve střední Itálii. Vytvořil pravidla – řeholi, která se rozšířila po celé Evropě. Benediktinským mottem se stalo Ora et labora – Modli se a pracuj. Prvním benediktinským klášterem u nás byl ženský klášter při sv. Jiří na Hradčanech. První mužský byl v Břevnově a založil ho biskup sv. Vojtěch a Boleslav II.

16. července: PANNA MARIA KARMELSKÁ

Na hoře Karmel na břehu Středozemního moře poblíž Haify se ve 12. století usadila skupina poustevníků, kteří navazovali svým životem na příklad starozákonního proroka Eliáše. Bývá nazýván „vůdce a otcem karmelitánů“. Na této hoře starozákonní prorok Eliáš prosil o déšť. Na jeho prosbu z moře vystoupil obláček a přinesl déšť. V tomto obláčku poustevníci spatřovali předobraz Matky Boží a své společenství, Řád bratří blahoslavené Panny Marie na hoře Karmel, svěřili pod její ochranu. Ve 13. století museli utéci do Evropy a dosáhli schválení karmelských řeholních stanov. Karmelitka svatá

Terezie Benedikta od Kříže se stala v roce 1998 spolupatronkou Evropy. Její život si připomínáme 9. srpna. V Kostelním Vydří v Karmelitánském nakladatelství vydávají pěkné knihy!

22. července: SV. MARIE MAGDALENA

Magdalena je div milosti Boží v duši. Z bludné lásky se stala kajícnou, obětavou, hrdinnou. K bytosti kdysi hříšné voláme dnes: Oroduj za nás! I jiskřička lásky může přivolat krupěj Krve Kristovy, která vysuší i moře hříchů. *Z Minutěnky*

25. července: SVATÝ JAKUB – HODY v LIPNÍKU N. B. 22. července 2018

Proč si naši předkové zvolili svatého Jakuba patronem kostela, nevíme, jen se můžeme domnívat, že o tom mohla rozhodnout poloha místa při Jantarové stezce. Sv. Jakub, patron poutníků – ochránce na stezce života, víry i té stezce Jantarové. Je také patronem bojovníků, dělníků a dalších. Oltářní obraz sděluje, jak svatý Jakub dokončil svůj apoštolský úkol, zemřel jako první z apoštolů, Herodes Agrippa I. ho nechal o Velikonocích kolem roku 44 popravit mečem; je nesen anděly do nebe, na rameni je zřejmá svatojakubská mušle. Jeho rodiče byli Zebedeus a Salome, pocházel z Betsaidy u Genezaretského jezera, jeho bratrem byl Jan – apoštol a evangelista. Oba bratři měli bouřlivý temperament, Pán Ježíš je nazval Synové hromu. Byl v blízkosti Ježíše při Proměnění na hoře Tábor i v Getsemanské zahradě. Místo jeho hrobu v Santiagu de Compostela (tj. Svatý Jakub ve hvězdném poli) ve španělské Galicii je předmětem velké úcty. Na Svatojakubské cestě, jejímž symbolem se stala mušle hřebenatka, nacházejí poutníci uzdravení duše, těla, rodových kořenů. Svědectvím je mnoho knih, mezi ně patří i Cesta z Orlové do Santiagu de Compostela „Ved' mě, Pane, po své cestě“ od Marty Kuhajdové. V příštím roce,

dá-li Pán, by se mohla uskutečnit pouť z farnosti sv. Jakuba v Lipníku n. B. ke hrobu sv. Jakuba v Santiagu de Compostela.

Kostel sv. Jakuba přitahuje poutníky ke krátkému zastavení po celou letní sezonu. Jsou mezi nimi i znalci umění, kteří přicházejí najisto zhlédnout dílo barokních umělců, kteří se vyučili ve vídeňské dílně Georga Raphaela Donnera. Byli to Gottfried Fritsch, z jehož dílny vyšly sochy sv. Petra a Pavla i andělé po obou stranách oltáře. V dílně Václava Böhma, syna Martina Böhma, vrchnostenského mlynáře z Drahotuš, vznikly oba boční oltáře – reliéf svržení sv. Jana Nepomuckého do Vltavy a reliéfní vyobrazení smrti sv. Františka Xaverského, sochy sv. Šebestiána, sv. Rocha (místo kterého je od počátku minulého století sv. Rozálie), Václava a Floriána, kazatelna, Křest Páně a oltáře Svatého Kříže a Bolestné Matky Boží v kaplích.

Meditační zahrada sv. Jakuba je místem naslouchání „řeči přírody, kde každý květ je zázrakem jedinečné Boží moci, sluší se za něj děkovat a těšit se z něj“.

26. července: SVATÁ ANNA

Pouť ke svaté Anně na Starou Vodu a na kopec na Horecku ke kapli sv. Anny, maminky Panny Marie, patronky například matek a manželství, šťastného porodu. Na Staré Vodě je pouť 21. a 22. července 2018. V sobotu 21. července je v 10.00 mše svatá v poutním kostele sv. Jakuba Většího a svaté Anny. Po mši sv. je adorace, svátostné požehnání a procesí ke Královské studánce.

6. srpen: PROMĚNĚNÍ PÁNĚ

Na vysokou horu v ústraní vyvedl Pán tři apoštoly – Petra, Jakuba a Jana. Tam v samotě a odloučenosti se modlil a proměnil se před jejich zraky. Tam se jim zjevila velká tajemství, tam prožili chvíle nevýslovného štěstí... Všechna

tajemství života Páně mají za účel kromě oslavy Boží – naše proměnění z člověka pozemského v člověka nebeského – v Krista. Duchovní život znamená vytvoření života Kristova v nás. Čím lépe se zpytujeme, tím více poznáváme, kolik ještě toho pozemského smýšlení a cítění a jednání je v nás. Hlavní a nejmocnější chvíle pro proměnu v nás je po sv. přijímání, kdy se sám Ježíš ujímá díla naší proměny. Starejme se, abychom se Mu vždy dali k dispozici.

Podle Minutěnky

9. srpen: SV. TEREZIE BENEDIKTA OD KŘÍŽE

Narodila se 19. října 1891, pocházela z ortodoxní židovské rodiny, na své životní cestě při hledání pravdy došla v roce 1934 až do kláštera karmelitek, přijala jméno Terezie Benedikta od Kříže. 9. srpna 1942 skončil její život v plynové komoře v Osvětimi. V roce 1998 byla svatořečena Janem Pavlem II. a byla prohlášena spolupatronkou Evropy spolu se sv. Kateřinou Sienskou a sv. Brigitou Švédskou. Její cesta ke katolické víře dostala jasný směr po krizi roku 1921, kdy v ní ještě žily zkušenosti z 1. světové války, když vypomáhala ve válečném lazaretu v Hranicích na Moravě, kdy zemřel blízký filosof, který konvertoval ze židovství ke katolictví; ale když bezděčně otevřela knihu o sv. Terezii z Avily v jeho knihovně, konečně našla Pravdu, kterou hledala. Smrt v Osvětimi přijala jako oběť za svůj národ.

15. srpen: NANEBEVZETÍ PANNY MARIE

Bůh uchránil Pannu Marii dědičného hříchu i jakéhokoliv jiného, dal jí plnost milostí, vyvolil za Matku Vykupitele. A Panna Maria? Dala ve všem a ke všemu: nejčistší lásku, nejhlubší pokoru, nejdokonalejší odevzdanost do vůle Boží – celý život do služeb Krista Pána a Jeho díla. Matka Boží opouští svět. Je to vítězné rozloučení. Všechna místa, kde byla, všechny situace, v nichž žila, vydávají svědectví o její FARNÍ LISTY 4/2018

svatosti, ničím neposkvřené lásce, ničím nezmenšené. Jaké svědectví by mohla o mně vydat místa, kde nyní žiji, modlím se, pracuji, odpočívám? Ó Královno nejjasnější, Přímluvkyně nejmocnější, z nebe žehnej, v nebi čekej, ó Matičko, dítky své!

Hlavní pouť do svatohostýnské baziliky Nanebevzetí Panny Marie je v neděli 12. srpna, pontifikální mše sv. je v 10.15. V úterý 15. srpna o slavnosti Nanebevzetí Panny Marie je pontifikální mše sv. rovněž v 10.15. Nad hlavním vchodem baziliky je od roku 1912 umístěna mozaika Svatohostýnské Madony, kterou nechalo zhotovit k 15. srpnu 1912 – slavnosti korunovace sochy Panny Marie a Ježíška – moravské kněžstvo. Mozaiku zhotovil pražský mozaikář Viktor Foerster, bratr Josefa Bohuslava Foerstera, jehož jméno nesl dlouholetý pěvecký sbor v Lipníku n. B.

24. srpen: SVATÝ BARTOLOMĚJ – HLINSKÉ HODY

Poslední srpnová dekáda je pro Hlinsko znamením hodových příprav a slavení svátku patrona farnosti svatého Bartoloměje.

Ze zápisů Vlastivědy moravské vyplývá, že na svatého Bartoloměje chodívalo z Lipníka do Hlinska procesí na získání odpustků a farář lipenský v Hlinsku „konal služby Boží“.

Roku 1786 podaly obce Hlinsko, Kladníky a Lhota žádost o zřízení duchovní správy, což bylo následujícího roku povoleno a v roce 1788 byl ustanoven duchovní správce (230 let). K farnosti byla přidělena samota Nový Dvůr (tehdy panský dvůr se dvěma domky). Kdy zde byl postaven původní kostel, záznam není, je však doloženo, že kostel i fara byly v Hlinsku již roku 1304. Stavba současného kostela probíhala za působení faráře Karla Adamovského a starý kostel byl zbořen roku 1885: „byl 6 sáh dlouhý, 3 sáhy široký a 6 sáh vysoký (sáh= 1,778m), klenutý byl pouze nad oltářem; měl 3 kulatá okna a v dřevěné olíčené věži 2 zvony“. Nový byl vysvěcen 24. října 1886.

Kdo se vyzná v kraji, rozezná věž hlinského kostela zdaleka. Vyrostla ze základů původního kostela. Zvedá se nad předsíní kostela, zvanou před mnoha lety také „žebráčkou“. O její obnově jsou řádky i fotografie Pavly Šaňkové.

Od kované brány dohlédneme ke svatostánku, nad nímž z oltářního obrazu vlídně shlíží patron farnosti sv. Bartoloměj. Svatý Bartoloměj žil v 1. století, narodil se v Káni Galilejské, celým jménem Natanael Bar-Tolmai. Bar-Tolmai znamená syn Tolmaiův, Natanael – Bůh dal. Zemřel mučednickou smrtí zřejmě v Arménii. Nejznámější zobrazení sv. Bartoloměje se nachází na Michelangelově fresce v průčelí Sixtinské kaple po boku sv. Vavřince. Má přes ruku přehozenou kůži, symbolizuje, jakým způsobem byl umčen. Mezi atributy patří také kniha a nůž. Je patronem sedláků, krejčích, pastevců, vinařů, řezníků, koželuhů, knihvazačů. Je patronem různých měst: Maastricht, Frankfurt, Lutych, Plzeň. Bývá vzýván jako ochránce před kožními a nervovými chorobami.

V roce 1977 byla v kostele sv. Bartoloměje provedena úprava liturgického prostoru. Byla odstraněna mřížka, zrušeny oba boční oltáře v chrámové lodi, nacházely se v prostoru vpravo a vlevo před lavicemi. Vlevo: Panny Marie, to bylo místo pro malá

děvčata; a vpravo: sv. Josefa – tam kolem stupínku bývali zase chlupci.

Socha Panny Marie je umístěna na oltáři v chrámové lodi. Na levé straně na nároží oblouku je umístěna křtitelnice, která stávala vpravo. V presbytáři bývaly dvě lavice. Na klenbě jsou zachovány obrazy českých světců, vyobrazení Narození Páně a Panny Marie Svatohostýnské. V devadesátých letech byl zazděn boční vchod. V době Svatého třídění býval hlavním vstupem do kostela, protože v předsíni – žebráče – býval Boží hrob.

Můžeme přemýšlet, proč si Hlinští vybrali za patrona sv. Bartoloměje. Na obecní pečeti z roku 1752 je zobrazen muž v lázni s vinařskými noži v rukou. Jedné části hlinských tratí se říká Vinohrádky. („Hlinský

kronikář zmiňuje „Těž i zde v Hlinsku, na okraji Libuše byl menší rybník, po něm stopy hráze najdem pod Vinohrádkem u studánky v lesi.“ Po válce v roce 1946 probíhala generální oprava kostela. Při ní byla odstraněna dřevěná kazatelna, která stála při pohledu na hlavní oltář na levé straně, a na straně pravé byla postavena nová s přístupovým schodištěm ze zákristie. Nad zákristií byla vybudovaná nová oratoř a nad hlavní kostelní lodí byl vyměněn strop. Dřevěné zábradlí na kůru bylo nahrazeno zděným.

S opravou kostela souvisí i postavení sochy svatého Antonína u výjezdu z Hlinska do Lipníka – tehdy to byl roh Seitlovy zahrady. Socha pochází

z kostela, kde byla při opravě sňata a v roce 1948 umístěna na podstavci v přírodě. Byla to tehdy velká slavnost s průvodem. Letos v červnu tomu bylo sedmdesát let.

PŘEDSÍŇ KOSTELA

Opravy vlhkosti omítek v předsíni kostela v Hlinsku proběhly v roce 2017. Současná úprava umožnila vyniknout struktuře vnitřního zdiva a některé mezery byly využity pro umístění kamenů dovezených z poutních míst navštívených v tomto roce. Na levé straně předsíně je kámen z Fatimy, kterou na své pěší pouti v roce 100. výročí zjevení Panny Marie navštívily tři Elišky – Radostová, Krejčířiková, Studená a její bratr Kája. V pravém výklenku jsou kameny dva – větší a tmavší, ten

Kámen z Fatimy – z místa zjevení anděla

je z Říma, menší byl dovezen z Pietrelciny, rodiště P. Pia. Kámen ležel na travnatém břehu před jeho rodným domem. Tato dvě města jsme navštívili při zájezdu našich farností v září 2017 a kameny ve zdi kostela nám tak budou upomínkou na významná místa a společně prožité chvíle.

PŘED TŘICETI LETY

Na hlinském hřbitově byl po mši svaté a pohřebních obřadech v Olomouci a v Hlinsku uložen do rodinného hrobu v pondělí 22. srpna 1988 **P. JOSEF BENEŠ**, novodvorský rodák, také farář v Lipníku n. B. od července 1943 do 27. července 1950, kdy byl zajištěn a odvezen do Želiva. Znovu v Lipníku v letech 1969 – 1972; naposledy

v Olomouci – Hodolanech. Narodil se 29. 1. 1911, 5. 7. 1935 byl vysvěcen na kněze, zemřel 16. srpna 1988. Připomínáme si 30. výročí jeho odchodu do nebeského domova.

28. srpen: SVATÝ AUGUSTIN

Byl ve své době velkým hledačem Boha. Boha našel skrze modlitby. Jednou z nich ukončíme své letní putování:

Díky tobě, Pane!

Vidíme nebesa i zemi vidíme, vidíme světlo, stvořené a oddělené od temnot.

Vidíme nebeskou baň i rosu, která shůry kane na zem. Vzdouvavých vln nádheru vidíme na vodách moří širokých,

i souš, jako prázdnotu i poušť, též jako stromoví i bylin plný kraj.

Vidíme zářit světla na nebi, slunce, jak okrašluje den, měsíc a hvězdy, jak prozařují noc.

Vidíme štědrú přírodu, jak rybami se hemží, ptáky a divokou zvěř.

A vidíme též člověka, jež stvořils k svému obrazu, dal jsi mu ducha a rozum s ním, aby nad tvory bez rozumu panoval.

Toto všechno my vidíme a velmi dobré je to vše.

Tobě buď, Bože, dík.

FARNÍ LISTY vydala Římskokatolická farnost Lipník nad Bečvou. Vychází pro vnitřní potřebu farností Lipník nad Bečvou, Týn nad Bečvou, Hlinsko za přispění firmy TRUMF International. **Neprodejné!**

Starší čísla Farních listů a aktuální informace o životě farnosti najdete na internetové adrese www.farnostlipnik.cz

Tisk: TRUMF International, www.trumf.cz, www.koreni-vareni.cz

Příspěvky do Farních listů můžete donést na faru v Lipníku nebo zaslat na e-mail: falipniknb@ado.cz